

Με-γαί-λυ-νον ψυ-χή μου τήν λυ-πω-σα-μέ- - - νην ὑ-
 μᾶς ἐκ τῆς κα-ταί-ρας

Ὡ τῶν ὑ-πέρ τοῦ τό-κου σου θαυ-μαί- - - των
 Νύμφη Πάι-ρα-γρε μῆ-τερ εὐ-λο-γῆ-με- - - νη
 δε' ἡς τυ-χόν-τες παρ-τε-λοῦς σω-τη-ρί- - - ας
 ἔ-παί-ζε-ον κρο-τού-μεν ὡς εὐ- - - ερ-φέ-εντες
 δῶ-ρον φέ-ρον-τες ὑ-μνον εὐ-χα - - ρι-στί- -
 α - - - - ας.